

HỒI THỨ MỘT TRĂM LINH BẢY
NGUY CHỮ TRAO QUYỀN HỌ TỬ MÃ
KHƯƠNG DUY BẠI TRẬN NÚI NGƯU ĐẦU

Ngày ấy, Tử Mã Ý thấy Tào Sảng đem binh ra khỏi thành thì cả mừng, bèn dẫn một số tướng sĩ tâm phúc cùng hai con vào thành, lại sai Tư Đồ Cao Nhu Cam Tiết Việt đến chiếm dinh Tào Sảng trước, sai Vương Quang chiếm dinh Tào Hy. Còn mình dẫn quân vào sâu với Quách thái hậu rằng :

- Tào Sảng đã bội lời thác cô của tiên đế, gian tà loạn quốc, tội ấy đáng phết .

Quách thái hậu nói :

- Thiên tử đang ở ngoài thành, liệu sao bây giờ ?

Ý thưa :

- Tôi sẽ rước thiên tử vào thành và sẵn kế giết Tào Sảng đây .

Tử Mã Ý một mặt sai quan Thái úy là Trương Tế ra bảo tâu với Hậu chúa, còn mình dẫn quân thẳng đến Võ Khố.

Còn bộ hạ của Tào Sảng là Lỗ Chi, thấy trong thành binh biến thì đến thương lượng với Tân Xưởng :

- Trọng Đạt làm loạn , vậy phải thế nào ?

Tân Xưởng đáp :

- Phải tâu lên Thiên Tử .

Lỗ Chi nghe theo.

Vào hậu đường, Tân Xưởng gặp chị là Tân Hiệu Anh hỏi :

- Có việc chi mà em bối rối thế ?

Tân Xưởng đáp :

- Thiên tử ở ngoài thành, thái phó có ý muốn phản .

Người chị nói :

- Chắc Người muốn giết Tào tướng quân đó .

Tân Xưởng nói :

- Chưa biết thực hư thế nào ?

Người chị nói :

- Tào tướng quân không phải là địch thủ của Thái phó, chắc phải thua .

Tân Xương hỏi :

- Thái phó dụ tôi đi với y, nên chăng ?

Người chị đáp :

- Ta chỉ là kẻ tùng sự .

Tân Xương nghe theo bèn hợp cùng Lỗ Chi, chém người giữ cửa thoát ra ngoài. Tur Mã Ý được tin báo nên sợ Hùan Phạm chạy nữa, bèn sai người đến triệu .

Hùan Phạm thương nghị cùng người con.

Người con đáp :

- Thiên tử còn kẹt ở ngoài, chi bằng theo người thì hơn.

Hùan Phạm nghe theo, bèn nạt Tur Phiền là tướng giữ cửa Bình Xương mà thoát ra ngoài.

Ra khỏi thành, Hùan Phạm nói với Tur Phiền :

- Thái phó làm phản, hãy mau theo ta !

Tur Phiền biết mình bị gạt, bèn báo cho Tur Mã Ý.

Ý than :

- Tui khôn đã vượt ra ngoài biết liệu sao ?

Ý lại sai Hứa Doãn và Trần Thái đến nói với Tào Sảng là Thái phó không có ý muốn hại, chỉ muốn trừc binh quyền anh em Tào Sảng thôi.

Còn Tào Sảng, trong lúc đi săn với Ngụy chúa, bỗng được tin trong thành có biến lại có biểu văn của quan Thái phó, Tào Sảng thất kinh.

Rồi quan Huynh môn dâng trước mặt thiên tử biểu văn.

Tào Sảng với lấy mở ra xem.

Biểu rằng :

Tôi là đại Đô Đốc Thái phó Tur Mã Ý dâng biểu này :

- Lúc trước tiên đế có phú thác bệ hạ cho tôi. Nay Tào Sảng chuyên quyền, trên ép che thiên tử, dưới khinh rẻ quần thần, ý muốn soán ngôi cao. Nay tôi vâng lệnh Hoàng thái hậu mà trừ đưa phản, xin bệ hạ hãy giáng chỉ trừc hết binh quyền của Tào Sảng ? Ngụy chúa xem xong hỏi Sảng :

- Khanh nghĩ thế nào ?

Tào Sảng tay chân bủn rủn, quay lại hỏi hai em .

Tào Hy nói :

- Tôi từng can anh chớ nên bỏ thành mà đi. Nay Tư Mã Ý đã cử sự như vậy còn biết làm sao, chỉ bằng trối tay chịu tội họa may .

Lúc đang bối rối, bỗng Hườn Phạm đến thưa :

- Thái phó đã chiếm Lạc Dương, sao tướng quân không thỉnh thiên tử về Hứa Xương, rồi dẹp Tư Mã Ý thì có khó gì ?

Tào Sảng nói :

- Há ta bỏ xứ mà đi cứu viện .

Hườn Phạm nói :

- Chúa công đã có Thiên tử, hiệu lệnh ra cho thiên hạ, ai mà chẳng nghe, há lại bỏ tay chịu chết ?

Tào Sảng còn đang do dự, nước mắt ứa trào thì Hườn Phạm lại nói tiếp :

- Đây qua Hứa Đô bất quá là nửa đêm, trong thành đủ binh mã, lương thảo. Còn ấn đai Tư Mã của chúa công tôi đã đem theo đây. Chớ chần chờ mà mang họa .

Trong giây lát, Hứa Doãn và Trần Thái đến bàn :

- Quan Thái phó thấy chúa công quyền cao chức trọng muốn tước bớt đó thôi, ắt không nỡ hại đâu.

Vậy cứ bỏ hết binh quyền mà về chắc bình an .

Hườn phạm lại nói :

- Việc đã cấp bách, chớ nghe người ngoài mà chết !

Đêm ấy Tào Sảng hết sức do dự, cứ chống gươm mà thở dài, Hườn Phạm lại nói nữa :

- Việc khẩn cấp lắm còn suy Nghĩ gì lâu thế ?

Tào Sảng bèn quăng gươm mà nói :

- Ta bỏ hết binh quyền, chỉ về làm ông nhà giàu thôi đừng nói nhiều !

Hườn Phạm ngược mắt lên trời than :

- Xưa Tào Chon mỗi việc đều dùng mưu lược, nay sanh ba đứa con như con bò, con heo .

Tào Sảng bèn sai quân đem ấn mà nạp cho Tư Mã Ý.

Tư Mã Ý bèn truyền ba anh em Tào sảng trở về nhà tư, còn kỳ dư giam lại hết . Khi Sảng về đến nhà, Ý lại sai khóa cửa lại, rồi triệu Thiên Tử lâm triều.

Tư Mã Ý trình hết lời khai của bộ hạ Sảng, rồi min tâu lên Ngụy chúa xuống chiếu giết hết bọn Tào Sảng đi.

Chiếu vừa xuống quân sĩ liền dẫn bọn Tào Sảng ra chợ mà chém. Sau đó, Ngụy Chúa phong Ý làm Thừa Tướng, lại khiến ba cha con cùng lãnh quốc sự.

Tur Mã Ý lại nghĩ đến chuyện Hạ Hầu Bá bảo thủ Ung Châu cũng là thuộc hạ của Sảng, thẳng như y làm loạn thì thật khó mà cản, bèn triệu Hạ Hầu Bá về.

Bá biết thâm ý của Tur Mã Ý bèn dẫn quân làm phản.

Quan Thái Thú Ung Châu là Quách Hoài nghe tin Hầu Bá làm phản bèn dẫn binh đi tiêu trừ mà rằng :

- Người là Hoàng tộc của đại Ngụy, sao lại tạo phản ?

Bá nói :

- Ông cha ta đã từng có công lớn với quốc gia, nay Tur Mã Ý là gì mà dám diệt họ Tào, lại còn muốn bắt ta nữa, thế thì sớm tối ắt nó soán ngôi, nay ta vì nghĩa mà trừ giặc, sao lại gọi là phản.

Quách Hoài bèn hươi thương đánh Hầu Bá.

Quách Hoài bại tẩu, Hầu Bá rượt theo.

Bỗng phía sau có tiếng hét vang Bá quay ngựa lại thì thấy Trần Thới từ sau đánh tới.

Lúc ấy Quách Hoài cũng quay ngựa lại đánh nhau. Hai đầu ép lại, Bá cự không nổi phải bỏ chạy.

Quách Hoài rượt theo. Hầu Bá tưng thế chạy tuốt về Hớn Trung đầu Thục. Khương Duy được tin cho mời vào, Hầu Bá khóc thưa rằng :

- Tôi thật chẳng ngờ xảy ra cơ sự này ?

Khương Duy nói :

- Xưa Vi Tử đầu Châu mà nên danh muôn thuở .

Nói xong bày yến tiệc đãi Hầu Bá. Trong lúc đang ăn uống, Khương Duy hỏi :

- Nay cha con Tur Mã Ý nắm giữ trọn quyền, hấn có dòm ngó nước Thục chẳng ?

Bá đáp :

- Y đang mưu nghịch, ắt chưa nghĩ đến việc ngoài. Nhưng bên Ngụy hiện nay có hai người còn trẻ mà tài năng đáng sợ .

Khương Duy hỏi ai, thì Bá nói :

- Một tên Chung Hội (con Chung Do), trí dũng có thừa. Một tên Đặng Ngãi, có đại chí .

Khương Duy cười nói :

- Hai thằng con nít ay đáng chi mà lo !

Nói đoạn Khương Duy dắt Hạ Hầu Bá ra mắt Hậu chúa để tâu hết mọi sự.

Hậu chúa cả mừng bèn trọng dụng Hạ Hầu Bá.

Khương Duy lại tâu :

- Nay Tư Mã Ý chuyên quyền. Ngụy chúa nhu nhược, nước Ngụy gian nguy. Vậy xin bệ hạ giáng chỉ cho tôi đánh lấy Trung Nguyên, thực hiện trọn chí lớn của Thừa Tướng .

Phí Vĩ can rằng :

- Mới đây Tưởng Uyển và Đổng Doãn đều nói nhau qua đời hết, nội trị đã không người, Bá Ước cũng nên đợi thời chớ có khinh động làm chi .

Khương Duy nói :

- Nếu không cử sự thì bao giờ việc cả mới xong .

Phí Vĩ nói :

- Thừa Tướng là bậc thông suốt mọi sự mà còn phải theo thời cơ, hưởng chi bọn ta .

Khương Duy nói :

- Tôi rất rõ tánh tình người Khương, nếu được binh Khương tiếp ứng tuy chưa khắc phục được Trung Nguyên, chớ từ đất Lũng Tây đến phía Tây sẽ về ta dễ như chơi vậy .
Hậu Chúa nói :

- Ồ ! Thì Trẫm cũng chiều theo .

Khương Duy lãnh mạng rồi dắt Hạ Hầu Bá đến Hớn Trung nghị kế.

Duy nói với Bá :

- Nay phải sai sứ sang nước Khương để kết giao, rồi kéo binh ra ngô Tây Bình, gần Ung Châu, xây thành tại Cốc San sai binh giữ nơi đó làm thế ỷ giục, còn bọn ta ra ngô Xuyên Khâu, y theo cựu kế của Thừa Tướng mà làm .

Nghị kế xong, Duy sai Châu An và Lý Hâm dẫn quân đến Cốc San đắp thành chống giữ.

Lúc ấy, quân do thám về báo Quách Hoài.

Hoài đang giữ Ung Châu lập tức sai quân về Lạc Dương cấp báo, còn một phía khiến Trần Thới đến Cốc San giao chiến với quân Thục.

Cần An và Lý Hâm ra cự địch nhưng không nổi bèn lui vào thành cố thủ.

Trần Thới xua quân vây bốn mặt.

Lý Hâm nói :

- Đợi binh Đô Đốc quá lâu tôi sợ hết lương, nếu cứ cố thủ hoài. Vậy để tôi liều chết xông ra khỏi vòng vây đi cầu cứu mới được . Nói xong, cố thoát khỏi vòng vây chạy riết.

Đi được vài ngày, gặp Khương Duy kéo quân đến.

Lý Hâm thưa :

- Hai thành Cốc San đều bị binh Ngụy vây khốn, hiện nay rất đổi nguy ngập !
Khương Duy nói :

- Chẳng phải ta cứu trễ, vì phải chờ binh Khương đến, nên mới hư việc vậy .

Nói rồi, quay lại hỏi Hầu Bá :

- Binh Khương chưa đến, Cốc San bị vây, vậy phải làm sao ?

Hầu Bá thưa :

- Nếu chờ binh Khương thì hai thành Cốc San sẽ mất. Tôi chắc Ung Châu kéo đến Cốc San thì Ung Châu bỏ trống. Vậy hãy đến đánh Ung Châu. Quách Hoài và Trần Thới thể nào cũng đem binh về cứu , vậy là ta giải nguy được Cốc san .

Khương Duy cả mừng, bèn dẫn binh nhắm Ung Châu mà tới. Trần Thới thấy Lý Hâm thoát khỏi vòng vây thì hỏi Quách Hoài :

- Lý Hâm thoát rồi, ắt Khương Duy sẽ đến tiếp cứu. Vậy phải làm sao ?
Quách Hoài nói :

- Chắc chắn Khương Duy sẽ đến lấy Ung Châu. Vậy tướng quân hãy kéo ra Diên Thủy chặn đường lương của nó, còn ta. kéo đến Ung Châu mà cự. Hễ binh nó nghe chặn đường lương ắt phải chạy. Chừng ấy hai đầu ép lại đánh.

Còn Khương Duy vừa đến Ngưu Đầu San bị binh Ngụy chặn đường, rồi lại nghe tiếng Trần Thới nạt lớn :

- Ngươi lên đánh Ung Châu, kẻ ấy há gạt ta sao ?

Khương Duy giục ngựa tới đánh chừng 3 hiệp .

Trần Thới cuốn gói chạy dài. Sau đó, xua quân đến Ngưu Đầu San. Mỗi ngày đều ra khiêu chiến.

Thế rồi, trong lúc đang bàn luận với Hạ Hầu Bá, bỗng được tin Quách Hoài sai Trần Thới đến lấy Diên Thủy, chặn nghẹt đường lương rồi.

Khương Duy cả kinh liền sai Hạ Hầu Bá lui binh trước, còn mình đi đoạn hậu. Quách Hoài phân binh ra năm ngã rượt theo.

Khương Duy phải lui binh lại. Vừa đến Diên Thủy lại gặp Trần Thới xông ra, hai đầu đánh ép lại, tên bắn xuống như mưa.

Khương Duy liều chết đánh nhau, rồi chạy thẳng đến Dương Bình Quan.

Phía trước mặt bỗng có một đạo quân ào tới, cầm đầu là Tư Mã Sư đại tướng, con trai lớn của Tư Mã Ý.

LỜI BÌNH

- Thật trớ trêu thay một gã Tào Phương làm vua mà không ai có thể nhận ra gốc tích, lại một Tào Sảng làm tướng như một kẻ say. Giả thử lúc ấy Tư Mã Ý đau thật, hay chết đi thử hỏi nước Ngụy làm gì lại chẳng bị Ngô và Thục thôn tính? Như lúc ấy Tào Sảng cứ nghe theo lời Hàng Phạm mà rước vua sang Hứa Đô rồi triệu quân ở ngoài về đánh thì chắc chắn đã bị thau với cha con nhà họ Tư Mã rồi. Ôi! Tào Tháo gian hùng như vậy mà sao giòng giống lại ngu hèn đến thế?

- Quản Lộ đoán biết Hà Yến và Đặng Dương giúp Tào Sảng rồi bị chết. Tân Hiến Anh cũng đoán biết Tào Sảng sẽ bị mắc mưu thua trí Tư Mã Ý. Nhưng sự đoán biết của Quản Lộ không giỏi bằng nàng Tân Hiến Anh. Đang lúc Tào Sảng sắp bị tiêu diệt mà Tân Xưởng còn cố theo giúp. Khi Tào Sảng đã bị tru diệt mà con gái nhà Hạ Hầu vẫn không chịu bội nghĩa. Hai người cùng đáng khen, nhưng Xưởng nghe lời chị để theo chủ cho vẹn nghĩa, còn cô con gái họ Hạ hầu trái mệnh cha để thủ tiết với chồng, thế thì nàng Tân Hiến Anh và cô gái nhà Hạ hầu cũng đáng nêu gương liệt nữ cho hậu thế lắm vậy.

- Bây giờ họ Tào bắt đầu dần dần mất hết quyền chính vào tay họ Tư mã và cuối cùng họ tư Mã cướp ngôi. Hạ Hầu Bá đến hàng Thục là bắt đầu mối cho Khương Duy đánh Ngụy. Nhưng tâm nguyện của Khương Duy là diệt họ Tào, trái lại Bá thì muốn mượn tay nhà Hán để diệt họ Tư Mã bảo vệ họ Tào. Tâm nguyện của Khương Duy là tâm nguyện của Võ Hầu và cũng là tâm nguyện của Tiên chúa. Tuy Duy kém tài hơn Võ Hầu nên ra quân lần đầu bị thất bại, song sự quyết tâm cũng không khác gì Võ Hầu.

© HQD